

काण्डकरी (क० + क०) f. *Mucuna prurius* Hook. ÇANDAK. im ÇKDr.
काण्डघ्न (क० + घ्न) m. 1) *Cathartocarpus* (*Cassia*) *fistula* (आरुग्ध).
— 2) weisser Senf (गौरसरप) RĪĠAN. im ÇKDr.

काण्डति (von काण्ड्) f. das Jucken, Beissen; das Kratzen KĀṢ. zu P. 1, 1, 58. H. 464, Sch. BHAR. und HALI. im ÇKDr. BHĀG. P. 7, 9, 45.
कर्णकाण्डतिलालसा SĀH. D. 55, 13. राह्याः — स निर्दयैः सुरतोत्सवैः ।
खण्डयामास काण्डतिम् (Geilheit) RĪĠA-TAR. 5, 281.

काण्डमका f. ein best. Insect mit giftigem Bisse Suçr. 2, 290, 11. Ist
मका etwa aus मलिका oder मशक verdorben?

काण्डमत् (von काण्ड्) adj. juckend, beissend Suçr. 1, 253, 12. 266, 4.
269, 9. 289, 19.

काण्ड्य (von काण्ड्), काण्ड्यति und ०ते kratzen, schaben P. 3, 1, 27.
Vop. 21, 13. काष्ठेन वा नखेन वा काण्ड्येत् ÇAT. Br. 3, 2, 4, 31. यद्वस्तेन
काण्ड्येत् TS. 6, 1, 2, 8. काण्ड्येय्यते, काण्ड्यमानाय 7, 1, 49, 3. न संकृता-
भ्यां पाणिभ्यां काण्ड्येदात्मनः शिरः M. 4, 82 (= MBh. 13, 5023, wo क-
ण्ड्येत gelesen wird). Suçr. 1, 71, 19. काण्ड्यन् MBh. 1, 5932. ऋद्धेण —
मृगीमकाण्ड्यत कृत्तसारः KUMĀRAS. 3, 36. (द्विषेन) काण्ड्यमानेन कटम् RAGH.
2, 37. ऋद्धे कृत्तमृगस्य वामनयनं काण्ड्यमानो मृगीम् ÇĀK. 144. खरकाण्ड्यित
n. ein Kratzen mit einer dornigen Pflanze bildlich von einem widersin-
nigen Beginnen MBh. 3, 1329. — desid. काण्ड्ययिषति P. 6, 1, 3, VĀrtt.
2. Vop. 21, 18.

काण्ड्यन (von काण्ड्य्) 1) n. das Kratzen, Schaben; das Jucken, Beissen
H. 464. KĀṢ. Çr. 7, 3, 30. 4, 8. Suçr. 1, 260, 8. 297, 14. 2, 2, 15. 372, 17.
VIKR. 151. RAGH. 2, 5. BHĀG. P. 3, 31, 26. 7, 9, 45. 8, 7, 10. SĀH. D. 55, 11.
59, 19. Das Kratzen der Thiere als Liebkosung SĀ. zu AIT. Br. 3, 5. —
2) f. ०नी Bürste zum Kratzen KĀṢ. Çr. 15, 6, 8.

काण्ड्यनक (von काण्ड्यन) adj. kratzend, schabend: कर्णस्य काण्ड्य-
नकेन (तृणेन) PAÑĀT. I, 81.

काण्डूपा (von काण्ड्य्) f. = काण्डूयन P. 3, 3, 102, Sch. Vop. 26, 189. AK.
2, 6, 2, 4. H. 464.

काण्डूयित् nom. ag. von काण्ड्य् RAGH. 13, 43.

काण्डूरा (von काण्ड्) f. *Mucuna prurius* Hook. AK. 2, 4, 2, 5. — Vgl.
काण्डुरा.

काण्डूल (wie eben) 1) adj. ein Jucken empfindend ÇKDr. — 2) m.
Arum campanulatum Roxb. RĪĠAN. im ÇKDr. Vgl. काण्डाल.

काण्डोल 1) m. a) Rohrkorb angeblich nach AK. ÇKDr. und WILS. —
b) Kameel UNĀDIK. im ÇKDr. Vgl. काण्डाल. — 2) f. ०ली = काण्डोल-
वीणा ÇANDAR. im ÇKDr. — Vgl. कोटाल, गण्डोल.

काण्डोलक m. Rohrkorb H. 1017.

काण्डोलकपाद und काण्डोलपाद (क० + पाद) gaṇa कृस्त्यादि zu P. 5, 4,
138. — Vgl. काण्डोलकपाद und गण्डोलकपाद.

काण्डोलवीणा (क० + वी०) f. die Laute der Kaṇḍāla AK. 2, 10, 32.
H. 290, v. l. — Vgl. कोटालवीणा u. कोटाल 2.

काण्डोष m. Raupe (मूककोट) ÇANDAK. im ÇKDr.

काण्व 1) adj. taub nach dem Sch. zu KĀṢ. Çr. 10, 2, 35. Ind. St. 3, 476. —
2) m. a) Bez. böser Wesen, gegen welche der Zauber AV. 2, 25 gebraucht
wird. — b) N. pr. eines vielgenannten Rishi (H. an. 2, 518. MED. v. 5), der
als Verf. mehrerer RV.-Lieder gilt. Er wird als ein Sohn Ghora's be-

zeichnet und zum Geschlecht des Aṅgiras gerechnet. RV. ANUKA. Āṇv.
Çr. 12, 13. RV. 1, 36, 10. 11. 48, 4. 112, 5. 8, 5, 23. 8. 4. AV. 4, 37, 1. 7, 15,
1. 18, 3, 15. VS. 17, 74 und oft. pl. Kaṇva's Geschlecht RV. 1, 14, 2. 47,
2. 8, 8, 3. KĀṢ. Çr. 10, 2, 35 und sonst. काण्वतम् RV. 1, 48, 1. काण्ववत्
8, 6, 11. AV. 2, 32, 3. — Kaṇva Nārshada AV. 4, 19, 2. — Kaṇva Çrā-
jasa TS. 5, 4, 2, 5. — Kaṇva Kāçjapa MBh. 1, 2874. 3, 4087. ÇĀK. 7,
10. 9, 12. 28, 13. — Gründer einer Veda-Schule VP. 281. COLEBR. Misc.
Ess. I, 17. — Ein Fürst, ein Sohn Pratiratha's und Vater Medhātithi's,
HARIV. 1718. ein Sohn Apratiratha's BHĀG. P. 9, 20, 6. VP. 448.
ein Sohn Agamīdha's (!) und Vater Medhātithi's 452. — Verfasser
eines Gesetzbuchs Ind. St. 1, 246. Verz. d. B. H. No. 1403. ein Gram-
matiker (wohl काण्व) COLEBR. Misc. Ess. II, 49. — Es liegt nahe zu
vermuthen, dass Kaṇva ursprünglich ein mythischer Name gewesen
und später wie Aṅgiras auf ein menschliches Geschlecht übertragen
worden sei. — 3) n. SIDDH. K. 251, a, 8. Uebel, das Böse Uṇ. 1, 50. H.
an. 2, 518. MED. v. 5. Vgl. काण्व und काण्वय्.

काण्वजम्भन (क० + ज०) adj. f. ३ die Kaṇva (böse Wesen) verzehrend,
vernichtend AV. 2, 25, 1.

काण्वमत् adj. Beiw. des Soma: nach Art der Kaṇva bereitet (?) RV.
8, 2, 22.

काण्वसखि (क० + स०) m. Freund der Kaṇva: स इदमि: काण्वतम्:
काण्वसखा RV. 10, 115, 5.

काण्वहेतार (क० + हे०) adj. einen Kaṇva zum Priester habend: प्र
सन्तोषो दिव्यः काण्वहेता त्रितो दिवः सन्तोषा वोतो ऋमि: (ऋमुः) RV. 5,
41, 4.

काण्वय् (von काण्व), काण्वयते Böses thun, urspr. wohl wie ein Kaṇva
(s. काण्व 2, a) verfahren P. 3, 1, 17.

कत m. 1) = कतक RĪĠAN. im ÇKDr. — 2) N. pr. eines Muni UN-
DIK. im ÇKDr. gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. कुरुवात eben.

कतक m. N. eines Baumes, *Strychnos potatorum* Lin., dessen Früchte
sowohl medicinisch als auch zur Klärung trüben Wassers benutzt wer-
den, indem man mit ihnen die innere Seite des Gefasses einreibt, in
welches das Wasser gegossen wird, und dadurch den Niederschlag der
Unreinigkeit bewirkt. AINSLIE 2, 420. TRIK. 2, 4, 7. फलं कतकवृत्तस्य प-
यप्यम्बुप्रसादकम् M. 6, 67. Suçr. 1, 141, 3. 157, 1. 19. 171, 17. 2, 13, 6. 53,
3. 328, 26. 350, 19. 418, 11.

कतफल (कत + फल) m. dass. RĪĠAN. im ÇKDr.

कर्तम (superlat. von 1. क) pronom. interr. welcher unter Vielen (öfters
als Steigerung des einfachen क und mit diesem wechselnd) P. 5, 3, 93. Vop.
7, 96. nom. acc. n. कर्तमद् P. 7, 1, 25. Pronominal-Decl. gaṇa सर्वादि
zu P. 1, 1, 27. कस्य नूनं कर्तमस्यामृतानां मनोमहे चार्ह देवस्य नाम RV. 1,
24, 1. क उ अयत्कतमो यज्ञियानाम् 4, 43, 1. 2. क्वे स्विदासो कतमा पुराणी
51, 6. 1, 33, 7. 10, 64, 1. VS. 7, 9. 22, 20. कुतस्तीति ज्ञातो कर्तमः सो ऽयः क-
स्मिन्नेकात्कतमस्याः पृथिव्याः AV. 8, 9, 1. 25. 10, 2, 4. 8. 11, 4, 22. कत-
मासो भूमतमा 12, 4, 45. TS. 2, 6, 2, 3. ÇAT. Br. 7, 4, 2, 17. 11, 6, 2, 4. 9. 14,
6, 4, 1. कतमा कतमार्कतमत्कतमत्साम कतमः कतम उनीय इति विमृष्टं
भवति KĀND. UP. 1, 1, 4. कतमेन पथा याता दस्यवः MBh. 1, 4312. R. 1,
43, 12. 2, 92, 8. ÇĀK. 86, 9. 98, 15, v. l. 99, 15. 100, 8. को ऽयं स्यात्तव —